

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Az európai acélipar cselekvési terve

(COM(2013) 407 final)

(2014/C 170/15)

Előadó: **Claude ROLLIN**Társelőadó: **Zbigniew KOTOWSKI**

2013. július 3-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Az európai acélipar cselekvési terve (új felkérés)

COM(2013) 407 final.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott Ipari Szerkezetváltás Konzultatív Bizottsága (CCMI) 2013. november 21-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2013. december 10-én és 11-én tartott, 494. plenáris ülésén (a december 11-i ülésnapon) 156 szavazattal 5 ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözli az európai acélipar számára készített cselekvési tervet, melyet az Európai Bizottság június 11-én jelentetett meg. Az EGSZB úgy véli, hogy az acélipari cselekvési terv az első lépés afelé, hogy elismerjük: az acélágazat stratégiai jelentőségű ágazat Európa számára és a növekedés motorja. Sikere azonban attól függ, hogy a kijelentésekben szereplő terveket milyen mértékben sikerül a valóságba átültetni.

1.2 A cselekvési terv egy speciális javaslat, amelynek végrehajtása sok hónapot vagy akár éveket vehet igénybe. Látva azonban a termelés és a bevételek ez évi esését, azonnali fellépésekre van szükség a válság által érintett munkavállalók segítésére, valamint a pozitív befektetési környezet helyreállítására az ágazatban és az értéklánc későbbi szintjein. Ennek az elmulasztása további gyárbezárásokhoz és még több munkahely elvesztéséhez vezethet. Ezzel összefüggésben az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy, amint lehetséges, jelentessen meg egy úttervet a cselekvési terv végrehajtásának pontos ütemezésével. Az ütemtervet meg kellene vitatni a szociális partnerekkel a magas szintű csoport következő ülésén.

1.3 A cselekvési terv meglehetősen pontatlan a konkrét intézkedéseket illetően, és nem veszi kellően figyelembe a válság ciklikus dimenzióját. Annak érdekében, hogy az ágazat az európai feldolgozóipar és foglalkoztatás számára stratégiai ágazat maradhasson, valamint további hanyatlásának elkerülése végett, az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy tegye meg többek között a következő sürgős intézkedéseket:

- a szociális partnerek bevonásával részletesen értékelje a meglévő kapacitásokat;
- hozzon intézkedéseket a fémhulladék felhasználásának és szállításának elősegítése, valamint az illegális export megakadályozása érdekében;
- jelentős mértékben használja fel az EU strukturális alapjait, és biztosítsa a megfelelő ágazati szemléletet azok elosztásakor;
- hozzon átmeneti, államilag támogatott intézkedéseket (mint amilyen például Németországban a *Kurzarbeit*) és/vagy erősítse a meglévő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a munkavállalók az acéliparban maradhassanak;
- növelje az acél iránti keresletet az értéklánc alacsonyabb szintjein elhelyezkedő ágazatokban, többek között a javasolt intézkedések azonnali bevezetésével a gépjármű- és az építőiparban. Általánosságban meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a költségvetési konszolidáció – azaz a megszorító intézkedések – és az olyan aktív iparpolitikák között, amelyek ösztönzik a beruházásokat és a munkahelyteremtést.⁽¹⁾ Az acél iránti kereslet fellendítéséhez nem lesz elegendő, ha csupán a gépjármű- és az építőiparra támaszkodunk;
- támogassa nagyobb mértékben – állami támogatásokon keresztül is – az új technológiákba és eljárásokba történő beruházásokat a létesítmények és az üzemek modernizálásának előmozdítása érdekében;

⁽¹⁾ CESE 1094/2013 – CCMI/108

- vezesse be az európai acélgyártás fenntartható modelljét az európai acélipar előmozdítása érdekében. Az európai fenntarthatósági előírások – például az acél építőanyagok jelölése (SustSteel) – kidolgozását és alkalmazásuk előmozdítását prioritásként kellene kezelni;
- az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak nem ex-post intézkedéseket kellene javasolnia, hanem inkább elébe kellene mennie a változásoknak, például az új technológiák bevezetésének és a munkavállalók ezekhez történő alkalmazkodásának az elősegítésével.

1.4 Ezenkívül azonnali figyelmet érdemel a fenntartható európai éghajlati, energia- és kereskedelmi politikák megvalósítása, melyek lehetővé teszik az ágazat átállását egy alacsony szén-dioxid-kibocsátású és energiafelhasználású, erőforrás-hatékony gazdaságra anélkül, hogy a költségek kizárólag az EU acéliparát terhelnék. Ez elérhető az ambiciózus K+F+I politikák előmozdításával is, például a Horizont 2020 keretén belül, valamint az új tisztább, erőforrás- és energiahatékony technológiák alkalmazásának támogatásával.

1.5 Az EGSZB támogatja az éghajlatváltozás elleni küzdelem általános célkitűzését, valamint az EU erre irányuló intézkedéseit. Ugyanakkor nagy figyelmet kell szentelni az ágazat jellegzetességeinek, különösen a technológiai korlátoknak, valamint az eddig megtett erőfeszítéseknek. Az acélipar számára technikai és gazdasági szempontból is végrehajtható célokat kell kitűzni. Úgy kell őket meghatározni, hogy legalább az EU legjobban teljesítő vállalatainak ne okozzanak pluszköltségeket az éghajlati politikák – mindenekelőtt az EU ETS-irányelve –, legalább egy olyan átfogó, nemzetközi éghajlat-változási megállapodás megkötéséig, amely világszerte azonos célokat és intézkedéseket vezetne be az acélipar számára.

1.6 Egész Európában maximalizálni kellene a villamosenergia-árak ETS miatti emelkedésének ellensúlyozására irányuló átmeneti kompenzációs intézkedéseket a harmadik kereskedelmi periódus alatt és után. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban ezt a kérdést, és rövid időn belül hozza meg a megfelelő intézkedéseket.

1.7 Az EGSZB támogatja azt az elképzelést, amely szerint európai keretet dolgoznának ki az új és innovatív technológiák energiaigényes iparágakban történő alkalmazásának finanszírozására, a kibocsátási egységek értékesítéséből származó tervezett bevételek felhasználásával.

1.8 Az olyan áttörést jelentő technológiák, mint például az „ULCOS” projekt bevezetését továbbra is ösztönözni kellene. Az EGSZB szerint nagyon fontos a szén-dioxid-kibocsátással és az energiahatékonyssággal kapcsolatos adatok szoros nyomon követése az acélgyárakban.

1.9 Az Európai Bizottságnak prioritásként kellene kezelnie a kölcsönösség és az egyenlő versenyfeltételek globális szintű kialakítását. Tekintettel az egyenlő versenyfeltételek hiányára és a protekcionista trendek terjedésére a feltörekvő gazdaságokban, az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy – célzott és gyors módon – hozzon határozottabb intézkedéseket az európai acélipar védelmére, ideértve a kereskedelmi védelmi eszközök alkalmazását is.

1.10 Az EGSZB üdvözli a változások és az átszervezések felgyorsítását célzó minőségi keretrendszer elfogadását, amely az e területen létező legjobb gyakorlatokat hasznosítja. Úgy véli, hogy ezt a keretrendszert a különböző érintettek európai minimumkövetelményként használhatnák a változások társadalmilag felelősségteljes módon történő megelőzésére és kezelésére a képzések előmozdításával, a készségek javításával és szükség esetén az átképzések támogatásával. Ez egyben lehetőséget kell, hogy jelentsen arra, hogy az európai acélágazatot vonzóvá tegyék a fiatalok és a magasan képzett szakemberek számára. Ezenkívül hosszú távú megoldásokat kellene kidolgozni, hogy reagálni tudjunk a generációváltásra. A szociális partnerek minden szinten proaktív szerepet játszhatnak e tekintetben.

1.11 Az EGSZB szerint ahhoz, hogy társadalmilag felelős módon eljuthassunk egy versenyképesebb európai acéliparhoz, az acélágazat számára ugyanúgy elérhetővé kellene tenni az uniós, nemzeti és a regionális alapokat, mint bármely más európai ágazat számára.

2. Bevezetés

2.1 Ahogyan arra az Európai Bizottság „Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai acéliparért” című dokumentumában rávilágított: „Az EU évi több mint 177 millió tonnás termelésével a világ második legnagyobb acélgyártója, ezzel a világ termelésének 11%-át adja.” Az iparág egész Európában aktív, 24 tagállamban legalább 500 gyártási hellyel.

2.2 Az EGSZB újfent kijelenti, hogy az európai acélipar Európa jólétének alapja és az európai ellátási lánc nélkülözhetetlen része, mivel több ezer különböző, innovatív acélszerkezetet tervez meg és gyárt le Európában, és így közvetlenül és közvetve munkahelyet és megélhetést nyújt több millió európai polgár számára.

2.3 Sajnos mára világossá vált, hogy a jelenleg az összes európai országot sújtó gazdasági válság ezt az iparágat különösen érzékenyen érinti. Az acélipar olyan ágazatoktól függ, mint az autógyártás vagy az építőipar, amelyeknek aktivitása 2008 óta jelentősen mérséklődött. Ez csökkentette az acél iránti keresletet Európában.

2.4 Az európai acélkereslet csökkenése a termelési létesítmények időszakos vagy tartós bezárásában és több mint 60 000 munkahely megszűnésében mutatkozott meg az ágazatban.

2.5 Európa számára létkérdés, hogy sürgősen intézkedjen az acélipart sújtó jelenlegi válság megzabolázása érdekében. Az EGSZB emiatt üdvözlözi az Európai Bizottság új kezdeményezését, amely fellépést szorgalmaz az európai acélipar támogatására.

2.6 Ez az első alkalom, hogy az Európai Bizottság az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés 11 évvel ezelőtti, 2002-es lejárta óta átfogó cselekvési tervet javasolt az acéllal kapcsolatban. Ez az Európai Bizottság és a szociális partnerek közös, az iparpolitika általános, valamint a legfőbb feldolgozóipari ágazatok ösztönzése céljából tett erőfeszítéseinek eredménye. Ez továbbá az első lépés egy valódi iparpolitika felé, amely magában foglal olyan szakpolitikákat, mint a kereskedelemre, a K+F-re, a környezetre, az éghajlatra és az energiára vonatkozó politikák.

2.7 A terv számos intézkedést és ajánlást tartalmaz a kereslet, az energia, az energiahatékonyság, az éghajlat-politika, a verseny, a kereskedelem, a nyersanyagok, a kutatás és innováció és a szociális aspektusok terén, mint például az európai strukturális alapokhoz való hozzáférés a megelőzés szociális költségeinek enyhítése céljából, a változások kezelése, valamint a fiatalok foglalkoztatásának ösztönzése, a szektor versenyképességének növelése érdekében.

2.8 Az acélágazatban a szociális partnerek hozzájárultak ehhez a hosszú távú stratégiához, mely a szociális párbeszédért felelős bizottság keretében került kidolgozásra, az európai acélipart érintő kihívásokkal kapcsolatos átfogó megközelítés kialakításával. Ez a közös elemzés szolgált a magas szintű kerekasztal alapjául, amelyet az Európai Bizottság kezdeményezett a versenyképes és fenntartható európai acéliparra irányuló cselekvési terv kidolgozása céljából.

2.9 Az acél az európai feldolgozóipar gerince, amely stratégiai jelentőséggel bír és továbbra is a technológiai innováció hajtóereje, amely létfontosságú az értékteremtés szempontjából az értéklánc későbbi szintjein elhelyezkedő olyan ágazatokban, mint az autógyártás, az építőipar, az űrkutatás, az energia stb. A stabil acélipari ágazat elengedhetetlen Európa számára a jelenlegi 15,2% helyetti 20%-os GDP részesedés célkitűzésének eléréséhez. ⁽²⁾

2.10 Az európai acélipar számos előnnyel rendelkezik – ilyenek a modern létesítmények, a fejlett termékek, a termékek innovációját folyamatosan igénylő vevők, a kiterjedt belső piac és a képzett munkaerő. Mindazonáltal jelenleg olyan nagy kihívásokkal kell szembenéznie, mint az alacsony kereslet, a növekvő energiaköltségek, az importált nyersanyagoktól való függőség és a gyakran tisztességtelen verseny.

2.11 A cselekvési terv olyan dokumentum, amely tartalmazza az acélágazathoz kapcsolódó legfontosabb kérdéseket, különös tekintettel az egyes intézményi szinteken és a legfontosabb érdekelt felek által kivitelezhető lehetséges intézkedések listájára.

2.12 Az Európai Bizottság tervei szerint egy formális magas szintű csoport ellenőrzi majd a terv végrehajtását és annak hatását az ágazat versenyképességére, fenntarthatóságára és a foglalkoztatásra.

3. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság megjegyzései

3.1 Az EGSZB örömmel veszi tudomásul, hogy az európai acélipari ágazattal kapcsolatos aggasztó helyzet felkerült az Európai Bizottság napirendjére. A szociális partnerekkel és a tagállamokkal folytatott konzultáció lehetővé tette ez utóbbiak számára, hogy hangot adjanak álláspontjuknak az ágazattal és annak hiányosságaival kapcsolatban, valamint lehetséges megoldásokat javasoljanak annak biztosítására, hogy erős acélipari ágazat maradjon fenn Európában. Ezek a konzultációk egy, a versenyképes és fenntartható európai acéliparra irányuló cselekvési terv elkészítésével zárultak.

⁽²⁾ COM(2012) 582 final.

3.2 Ez a terv az első lépés ahhoz, hogy támogassuk az acélágazatot a jelenlegi nagy gazdasági, társadalmi és környezeti kihívások leküzdésében, új iparpolitikai keretet biztosítva számára a versenyképes acélipar megőrzése és munkaerejének megtartása érdekében Európában. A cselekvési terv kijelentései optimisták, de sikere végeredményben attól függ, mennyire sikerül a szóban forgó terveket a gyakorlatba átültetni. Ha a cselekvési terv nem egy egyértelmű rövid, közép- és hosszú távú stratégián alapul, és nem kapja meg a szükséges jogi, pénzügyi és logisztikai eszközöket, potenciális hatása nem fog megnyilvánulni.

3.3 Az EGSZB véleménye szerint a terv végrehajtásának lehetővé kellene tennie, hogy:

- létrejöjjenek az európai acélipar nemzetközi versenyképessége megőrzésének és fenntartható fejlődésének keretfeltételei rövid és hosszú távon. Az iparág megváltozott ipari körülményekre való válaszadási képességére hatással vannak a kutatási és innovációs, a környezetvédelmi, az energiaügyi, a kereskedelmi és a versenyképességi politikák, valamint a fogyasztói igények. A tervnek törekednie kellene e politikák oly módon történő alakítására, hogy megfelelő válaszokat tudjanak adni az acélipart érő kihívásokra;
- támogatást kapjon az acélipar – melyet súlyosan érintett és továbbra is érint a válság – a gazdasági visszaesés leküzdése érdekében. Az acélipar a válság kezdete óta termelési kapacitásainak állandó vagy átmeneti csökkentésével erőteljesen reagál az acél iránti kereslet visszaesésére. 2008 óta álláshelyeinek 15,5%-át veszítette el (forrás: EUROFER);
- ne forogjon veszélyben az európai acélipar jövője. Könnyen elképzelhető, hogy a leállított termelési létesítményeket vagy nagyvolvasztókat nem fogják kicserélni vagy újból beindítani. Az EGSZB úgy véli, hogy a kereslet újbóli fellendülésekor az EU gazdaságának szembe kell néznie azzal a nagyon reális veszéllyel, hogy strukturális acélimportórré válik;
- az európai acélgyártás számára javuljon az üzleti környezet és a szabályozási feltételek. Európa nyersanyag- és energiaárai, illetve szabályozási költségei világszerte a legmagasabbak közé tartoznak. Az EU gázárjai háromszor-négyszer, villamosenergia-árjai kétszer olyan magasak, mint az USA árai. Megfelelő intézkedések hiányában ez a különbség várhatóan csak növekedni fog;
- támogatást kapjanak azok a munkavállalók és régiók, akiket, illetve amelyeket súlyosan érintett a válság, ugyanakkor segítséget kapjanak a változásokra való felkészülésben és azok kezelésében a képzés, a magasabb szintű készségek megszerzése és szükség esetén az átképzés előmozdításával. Több ezer munkahely szűnt meg, és még ennél is többet fenyeget a megszűnés veszélye. Ezen túlmenően jelentősen nőtt a munkaerő-kölcsönzés keretében végzett munkák száma, ami tovább nehezíti az alapvető készségek és ismeretek transzferét. Bizonyos esetekben ez hatással lehet a termelés minőségére, vagy veszélyeztetheti az alkalmazottak biztonságát.

Általános megjegyzések

3.4 Az Európai Bizottság iparpolitikájának egyik legfőbb célkitűzése annak biztosítása, hogy 2020-ra az ipari ágazat az EU GDP-jének 20%-át adja. Az EGSZB támogatja ezt a célkitűzést, amely az acélipari ágazatnak is kedvezne. Mindazonáltal a célkitűzés elérése valószínűleg elég nehéz a pénzügyi intézmények – például az Európai Beruházási Bank vagy az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank – eszközeihez való könnyebb hozzáférés biztosítása nélkül.

3.5 A piaci helyzet arra sarkallja majd az acélgyártókat, hogy továbbra is folytassák a nehéz szerkezetváltásokat (nem zárhatjuk ki az összeolvadások, átvételek, csőd eljárások lehetőségét sem). Alapvető fontosságúak az innovációba és az innovatív acélfajtákba történő költséges beruházások, a késztermékek palettájának bővítése, a típusok alapján történő további költségcsökkentés, valamint olyan szolgáltatások bevezetése, amelyek saját gyártású acélt használnak fel, azonban ezek számos acélgyártó számára nehezen vagy egyáltalán nem finanszírozhatók.

Megfelelő szabályozási keret

3.6 Egy tanulmány szerint, amelyet a közelmúltban rendelt az Európai Bizottság az uniós acélipar kumulatív költségeinek elemzéséről, a költségek versenyképessége közötti eltérés elsődlegesen nem a normál időszakok szabályozási költségeiből ered. Válság idején az EU szabályozási költségei azonban jelentős mértékben befolyásolhatják az acélipar versenyképességét. ⁽³⁾ A szabályozási keretet mind a költségek, mind pedig a haszon szempontjából ki kell értékelni.

3.7 A szabályozási keret értékelésébe szorosan be kell vonni az acélipari ágazat szociális partnereit.

Az acélkereslet fokozása

3.8 Ahogyan arra az Európai Bizottság rámutatott: „Az EU-ban az acélkereslet néhány jelentős acélfelhasználó iparág gazdasági és pénzügyi állapotától függ, mint az építőipar és a gépjárműipar”. ⁽⁴⁾ Sajnos a jelenlegi gazdasági válság komolyan visszaveti az ezen iparágak részéről jelentkező keresletet, így csökkenést okoz a nagybani acélkeresletben.

3.9 Az Európai Bizottság a CARS 2020 tervre ⁽⁵⁾ és a fenntartható építőipart támogató kezdeményezésre ⁽⁶⁾ hagyatkozik az acélkereslet élénkítése érdekében. Ahhoz képest, hogy az acéliparban jelenleg milyen sürgős intézkedésekre van szükség, ezek a tervek nem elég konkrétak, és nem lesznek elegendőek arra, hogy rövid távú hatást fejtsenek ki az acéliparra.

3.10 Az acél iránti kereslet növelhető nagy, jövőorientált infrastruktúrák beindításának elősegítésével és az európai polgárok vásárlóerejének növelésével, mindezzel a belső piac növekedésének elindítását célozva.

Azonos versenytételek nemzetközi szinten

3.11 Az Európai Unió acélipara az elmúlt évtizedben egyre kedvezőtlenebb helyzetbe került a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, a harmadik országok protekcionista fellépései, valamint a nyersanyag-előállítók túl nagy koncentrációja miatt. Ezért sürgősen értékelni kell az európai acélipart sújtó tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok célzott és gyors módon történő kezelésének lehetőségét. Annál is inkább fontos ennek elvégzése, mivel globális szinten az ágazatnak többletkapacitásai vannak, és emiatt egyes harmadik országok – többlettermelésük exportálása érdekében – tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat alkalmaznak.

Energia-, éghajlat-, erőforrás- és energiahatékonysági politika a versenyképesség fokozásának szolgálatában

3.12 Az európai acéliparnak csak akkor van jövője, ha a vállalatok a globális technológiai fejlesztések élére állnak – különösen a szén-dioxid-kibocsátással és az energiahatékonysággal kapcsolatos legújabb gyártási technológiák alkalmazásával –, amennyiben azok gazdaságilag életképesek.

3.13 Az acélgyártás energiaigényes iparág, amelynek jelenleg szembe kell néznie a – legtöbb nemzetközi versenytársához képest – magas energiaárakkal. Mivel igen tőkeigényes iparág, az energiaárak stabilitása, előreláthatósága és nemzetközi versenyképessége kulcsfontosságú az ágazat hosszú távú fejlődéséhez.

3.14 A cselekvési terv helyesen összpontosít arra, hogy az acéltermékek, illetve nyersanyagok hogyan járulnak hozzá a szén-dioxid-szint csökkentéséhez. A termelési folyamatokat illetően az iparág a jelenlegi technológiákkal határaihoz közeledik, emiatt nem érheti el az Európai Bizottság által 2050-re javasolt célértékeket. Jelentős javulás csak áttörést jelentő technológiákkal érhető el. A K+F+I, valamint a K+F finanszírozására szolgáló források ezért kiemelkedő jelentőséget nyernek. Ebben az összefüggésben az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a Horizont 2020 keretén belül támogatást kapjanak a tisztább, forrás- és energiahatékonyabb technológiákkal kapcsolatos K+F, demonstrációs és kísérleti projektek.

3.15 Bár a jelenlegi technológiákkal az iparág a határaihoz közelít, nem minden létesítmény merítette ki a jelenlegi technológiákon alapuló energia- és forráshatékonysági javításokra való képességét. A vállalatokat ösztönözni kellene az elérhető legjobb technológiákba történő beruházásokra.

⁽³⁾ Európai Politikai Tudományok Központja, *Assessment of Cumulative Cost Impact for the Steel Industry* (A kumulatív költségek acéliparra gyakorolt hatásának értékelése), 2013.

⁽⁴⁾ COM(2013) 407.

⁽⁵⁾ COM(2012) 636 final.

⁽⁶⁾ COM (2012) 433 final.

3.16 Az innovációs trendeket jelenleg a forrás- és energiaárak irányítják. Míg a K+F-be és az innovációba történő beruházások terén a legnagyobb felelősség magáé az acéliparé, nagyobb támogatásra van szükség a K+F, demonstrációs és kísérleti projektek, valamint az új technológiák alkalmazásának a területén. Mivel a költségek terén a legnagyobb terhet a nyersanyagok és az energia jelenti, a feladat az, hogy csökkenjen a különbség az EU és az EU fő versenytársainak költségei között.

3.17 A válság és a szigorú költségvetési megszorítások komolyan veszélyeztetik az acélgyártók kompenzálásának lehetőségét néhány tagállamban, ami méltánytalan helyzetet eredményezhet Európában.

Innováció

3.18 Európa acélipara az elmúlt néhány évtizedben hatékonysága javításának, termékei innovációjának és a munkatermelékenység lényeges növekedésének köszönhetően megőrizte versenyelőnyét versenytársaihoz képest. Mindazonáltal a jelenlegi helyzetben, amíg nem javul a piaci helyzet és az üzleti szabályozási környezet, nehezen lehet további előrelépéseket tenni ezen a területen.

3.19 Az új, gazdaságilag életképes technológiák kifejlesztésének együtt kell járnia azzal, hogy nemzetközi versenytársaikhoz képest javul az európai acélipari vállalatok versenyképessége. A kevésbé energia- és nyersanyagigényes termelés a költségek csökkenéséhez vezet, versenyképesebbé téve az európai acélipart.

Társadalmi dimenzió: szerkezetátalakítások és készségigények

3.20 A terv a jövőbeli szakemberhiányt főként az életkorpiramis hatásának tulajdonítja, azonban nem veszi kellően figyelembe azt a szaktudás- és kompetenciavesztést, amely a szerkezetváltás miatt alakul ki. Ezenkívül a generációváltás miatt rendszerszintű megoldásokra lesz szükség, főként a fiatalok munkanélküliségének erős növekedésére való tekintettel.

3.21 A munkavállalókat támogató ideiglenes intézkedések ösztönzése alapvető jelentőségű a gazdasági visszaesés kezelése szempontjából, az acélipar jövője tekintetében pedig életbevágó a munkaerő és a készségek megőrzése.

A magas szintű munkacsoport

3.22 Mivel az európai acélipari ágazat helyzete sürgős választ igényel, csalódást kelt, hogy az Európai Bizottság csak évi egy ülést tervez a magas szintű csoport számára. Az ágazat jelenlegi bizonytalan helyzete miatt folyamatosan friss információkra van szükség ahhoz, hogy megalapozott döntéseket lehessen hozni.

3.23 Végül a cselekvési terv elfogadását követő 12 hónapon belül meg kell vizsgálni, hogyan hatott a terv az európai acélipar versenyképességére. A lehető legpontosabb és legobjektívebb elemzés biztosítása érdekében elengedhetetlen a szociális partnerek bevonása az ezzel kapcsolatos vitába. Európai, nemzeti, helyi és vállalati szinten szorosabb együttműködésre van szükség a munkáltatók és a munkavállalók képviselői között a terv végrehajtásával kapcsolatban.

Kelt Brüsszelben, 2013. december 11-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Henri MALOSSE

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményéhez

A következő módosító indítványt, amelynél a támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat legalább egynegyede volt, a plenáris ülésen elutasították (eljárási szabályzat, 54. cikk (3) bekezdés):

1.11. pont

A következőképpen módosítandó:

Az EGSZB szerint ahhoz, hogy társadalmilag felelős módon eljuthassunk egy versenyképesebb európai acéliparhoz, az acélágazat számára ugyanúgy elérhetővé kellene tenni a ~~nemzeti és a regionális~~ az európai alapokat, mint bármely más ~~európai~~ ágazat számára.

Indokolás

A rövidebb megfogalmazás elkerüli az alapok részletesebb meghatározását, és kellő rugalmasságot biztosít a szereplők számára anélkül, hogy esetleges versenytorzulásokat okozna az ágazatban.

A szavazás eredménye:

Mellette:	70
Ellene:	77
Tartózkodott:	12
